

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

In Festo Vincvlorvm Petri Apostoli. Euange. ex Actorum Cap. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](#)

FESTIVALIA.

Quod Proceres Mundi regnent, commissa potestas
Est quibus Imperij, mundanaq; regna gubernent,
Vnde etiam Domini subiecta à plebe uocantur,
Atq; illis magni merito tribuuntur honores;
At uos non simili sceptrum ratione geretis,
Conuenit officio non ista potentia uestro,
Sed quicunq; cupit uestri gregis esse supremus,
Hunc seruire decet reliquis, fieriq; ministrum:
Et qui præcipuum uestro cupit agmine dici,
Insumus ille prius fiat, reliquisq; ministret,
Redditus ex Domino demissso pectore seruum.
Sic hominis Natum cælo uenisse uidetis,
Non ut subiectos habeat sibi in orbe ministros,
A quibus accipiat magnum prælatum honorem,
Ipse sed ut tenui faciat se forte ministrum,
Atq; alijs studio curaç; inserviat omni,
Pro quibus amisse deponet munera uitæ,
Consulat ut passa multorum morte saluti,
Efficiatq; hominis peccati labे redemptos,
Hoc uos exemplum domini seruare minores,
Si cupitis ueri mihi nominis esse ministri,
Non alio cælum dabitur contingere pacto.

IN FESTO VINCULORVM PETRI APOSTOLI.

Buange. ex Actorum Cap. XII.

R 4 ARGV-

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

Herodi Petrus capitur, quem carcere clausum
Angelus educit nocte silente Dei.

Cœperat Herodes animo sœuire nocenti
In populū Christi sanctū qui nomen habebit,
Iniectaq; manu quosdam torquebat amaris
Supplicijs instans, pœnamq; insontibus augens.
Iamq; furens gladio percusserat ille Iacobum,
Germanum nati Zebedæo patre Ioannis,
Nomine Maiorem quem cetera turba uocabat.
Et quia Iudeis hac se ratione uideret
Complacuisse uiris, studio perrexit in isto,
Christigenum fundens non una morte cruentum.
Ergo etiam Petrum captiuum in uincula traxit,
Præcipuum in cœtu Domini qui nomen habebat.
Iamq; propinquabat festum Paschale, quotannis
Solenni studio quod gens Iudea colebat,
Mactatum comedens consuetis ritibus Agnum,
Illi⁹ & sacro confpergens sanguine posset.
Ast ubi Petrus erat Regi comprehensus iniquo,
Ponitur obscuri metuendo carceris antro,
Vndiq; constrictus uincis grauibusq; catenis,
Callidus incutis ne se subducere posset,
Additur & certo custodia militis illi

Agnis

FESTIVALIA.

Agmine, que captum uigilanti lumine seruet,
Festa recessissent donec Paschalia, namq;
Post ea Iudeis captiuum sistere Petrum
Rex statuit, plebiq; uirum damnare petenti,
Solueret ut placidas effuso sanguine poenat.
Carceris ergo miser fundo conclusus in imo,
Et custoditus per Martia signa iacebat,
Sepe memor uerbi, Dominus quod fecerat olim,
Illum uaticinans alienis esse ligandum
Inuitum manibus, quo nec uelit ire, trahendum.
At non interea fratrum pia turba quiescit,
Assidueq; Deum precibus uotisq; fatigat,
Intima cum cordis gemitu suspiria fundens,
Liberet ut captum supera uirtute Symonem,
Et iam nox aderat, cuius sub luce sequenti
Sistere captiuum plebi Rex ipse uolebat.
Ultima Petre tibi uite nox illa fuisse,
Ni Deus auxilium casu meliore tulisset.
Namq; ubi somnus iners tenebris inuaserat orbem,
Fessaq; iucundam capiebant membra quietem,
Ipse etiam Petrus recubans in carcere clauso
Lumina nocturno submiserat ægra sopori.
Atq; latus miles claudebat utrunq; iacenti
Constricto grauibus per corpora tota catenis,

R S Nec

Agnit

EVANGELIA

Nec deerat clauso uigilans in limine custos,
Sed faciente Deo cunctos sopor altus habebat.
Angelus ecce polo medium delapsus in antrum
Inreditur, quo cuncta nouo ueniente reluent
Lumine, mirando tenebrae fulgore recedunt:
Non aliter quam si tenebrosa nocte coruscum
Emicet & tremulo prorumpat lumine fulgor
Omnia perlustrans, celeri simul igne recurrit:
Lumine discutiens noctem sic angelus atram
Effundit iubar immensum, latebraq; recludit.
Protinus ille latus Petri percussit, & ipsum
Excitat attonitum, tali sermone locutus:
Surge celer, somnumq; simul cum carcere linquens
Effuge, meq; ducem caelo tibi suscipe missum.
Vix ea fatus erat, dure cecidere cathene
De manibus Petri, redduntur libera uincis
Brachia cum pedibus, colloq; annexa recedunt
Ferrea lemniacis conflata repagula flammis.
Ille stupet somno mixtoq; timore grauatus,
Spemq; metumq; inter dubius contatur & hæc
Cælestesq; uiro perstringunt lumina flamme.
Angelus idcirco sic illum affatus & inquit:
Tolle moras, zonaq; mouens te cinge recurva,
Calceamenta simul geminis super inde plantis.

Parnil

FESTIVALIA.

Paruit imperio succinctus & ilia Petrus,
Aptauit geminos ad frigida crura cothurnos.
Ille refert iterum: supremam corripe uestem,
Injiciensq; humeris aptato pallia clavo.
Huc ades, & prompte uestigia nostra sequaris,
Liber ut euadas duris cum carcere uimclis.
Hæc ubi fatus erat, medias mox ipse per umbras
Angelus egreditur, Petrum dicitq; sequentem.
Non sera, non muri, non ostia euntibus obstant,
Omnia caelesti sed peruia numime cedunt.
Ipse etiam petrus miratur, & inter eundum
Talia qui fiant ignaro pectore uoluit,
Angelicos etenim uultus non ille uidebat,
Incertæ reputata fuit sed uisio menti,
Solaq; dicentis penetrans uox ibat ad aures.
Iam superata fuit custodia prima, simulq;
Altera, militibus pleno stertentibus ore,
Tanquam perpetuo clausissent lumina somno.
Et iam contigerant solido stridentia ferro
Ostia, contiguam qua ianua dicit in urbem.
Ecce fores sese diductis pandere ualuis
Incipiunt, & sponte sua ferrata recedunt
Vincula, quæ uestes ualidos utrinq; tenebant.
Angelus excedit, Petro monstratq; sequenti

Præuius

EVANGELIA

Præius egressum, quem cùm per longa plateæ
Compita duxisset sœui de carcere Regis,
Protinus abscedens illum sub nocte reliquit
Spiritus, in tenuesq; uolans euanuit auræ.
Ad se se ut rediit Petrus mentemq; recepit,
Diuinæ agnoscens facta auxiliaria dextre,
Talibus est secum lœto sub corde locutus:
Nunc scio q; Christus, patimur quem propter, Iesu
Miserit & iheræ uenientem sede ministrum,
Qui tulit auxilium capto, sœuiq; Tyranni
Educens manibus, populumq; ipsumq; ffellit,
Tristia conantes intendere funera nobis.
Dixerat hæc secum tacitus, gressuq; silenti
Matris Ioannis properans deuenit ad aedes,
Quem solito dicunt alij cognomine Marcum.
Hic etenim fratres coetu stipante sedebant
Intenti precibus nocturnis atq; diurnis,
Multaq; pro Petri faciebant uerba salute,
Orantes contrà regem tam dira mouentem.
Leniter ille fores cœpit pulsare rigentes,
Nec mora procurrit medias ancilla per aedes,
Nomine dicta Rhode, patulam subit illa fenestram
Auditura sono quis nam pulsator adesset.
Protinus ut uocem Petri cognouit, ibi illa

Lxxv

FESTIVALIA.

Læticia exultans portam non fecit apertam,
Sed mox ingrediens fert nuncia fratribus, esse
Ante fores Petrum claro sermone loquentem.
Non habuere fidem Socij, stultamq; puellam
Insanire ferunt, ast illa affirmat & inquit:
Audiuisse sonum uocemq; & uerba Symonis.
Obijciunt alij fortasse est angelus eius.
Interea Petrus cœpit pulsare secundò,
Agmine procurrunt uno, foribusq; reclusis,
Aspiciunt ueros oculos uultumq; Symonis.
Terruit h̄ic animos res insperata pauentes.
Innuit ille manu, presso ut sermone tacerent.
Nec mora cum socijs medijs penetralia tecti
Ingreditur, casusq; suos exponit, ut illum
Angelica Deus ipse manu de carcere clauso
Duxerit, & portas & ferrea uincula relaxans
Ante soporatis somno custodibus alto.
Hæc ubi dilectis narrauerat omnia letus
Fratribus: orauit Iacobo narrata referri
Singula, per totam socijsq; manentibus urbem,
Scilicet ut noscant diuinæ robora dextræ,
Auxilioq; Dei rebus confidere discant
Semper in aduersis, casus seruare per omnes
Qui ualeat afflictos celestia uerba fatentes.

Talia

EVANGELIA

Talia cùm dixit, sub prima crepuscula lucis
Exiit urbe Symon, aliasq; accessit in oras
Insani rabiem quærens uitare Tyranni,
Crudeles ne fortè manus rursum ipse subiret,
Quas semel auxilio fugisset ab æthere miss.

IN FESTO S. LAURENTII MARTYRIS.

EVANGELIVM IOANNIS.

ARGUMENTVM.

Semina producit granum tellure solutum,
Hinc uitam nullus debet amare suam.

Sexta dies aderat Pasche præmissa sequenti,
Bethaniam quando Christus peruenit, ubi ait
Lazaron è tumulo uitæ reuecarat ad aurum,
Nuper & unguento fuerat perfusus odoro.
Hic igitur degens socios cùm multa doceret
Morte super tristi sibi conditione ferenda,
Ignarisq; mali casus aperiret acerbos
Illum excepturos, sic inter cætera dixit:
Credite dicenti uobis quæ uera profabor,
Ni Cereris granum terra mergatur in ima
Atq; ibi putrescens fuerit ceu morte solutum,
Proderit haud quicquam, neq; fructū proferet,
Sed sine fruge bona semper solumq; manebit:
At ubi subiectum gremio telluris amice

Perdit